

La segona Olivera Tortosina

Recentment s'han fet públiques dos notícies relatives a les properes eleccions municipals. La primera, la confluència entre l'antic PDcat (ara Junts per Tortosa) amb Junts per Catalunya; que era d'esperar. La segona, el pacte entre el PSC i Movem Tortosa (hereus d'ICV i Podem), que no ho era tant, tot i que no és d'estranyar, considerant que té un precedent històric que va marcar la vida de Tortosa durant uns anys

Josep Bayerri Raga,
periodista

A finals de la dècada dels noranta a l'Ajuntament de Tortosa feia ja vint anys que hi governava CiU, amb Vicent Beguer i després Mariano Curto com a alcaldes. Fou des de les primeres eleccions municipals de 1979 en què l'anomenat Pacte de Progrés, subscrit a tot el país entre els partits que havien lluitat contra el franquisme (CIU, ERC, PSC i PSUC), sumava els vots per al més ben situat. A Tortosa, fou Convergència.

El 1996 a Catalunya s'anava gestant un moviment d'apropament entre les diferents forces d'esquerres, a l'ombra del projecte socialista de Pasqual Maragall per a les eleccions autonòmiques de 1999; es dibuixava una coalició amb Iniciativa per Catalunya-Verds. Tot plegat, responia a una dinàmica a diferents països europeus en què el referent més significatiu fou el *Movimento per l'Ulivo*, cons-

tituit a Itàlia aplegant sectors del centre esquerra que aconseguiria, a les eleccions de 1996, derrotar Forza Italia de Silvio Berlusconi i portar a la presidència del govern Romano Prodi.

A Tortosa hi havia el convenciment que es podia guanyar les eleccions de 1999, i el gener de 1997 se celebrà una primera trobada entre dirigents del PSC, ICV i ERC, per a plantejar la possibilitat d'una política unitària; des dels mitjans informatius, recordant el referent d'Ital·lia, es va batejar com *L'Olivera*. Poques setmanes després es constituí formalment el projecte amb la denominació de Col·lectiu Marcel·lí Domingo. Per tal de no vincular-lo directament a la direcció dels partits, es crea una presidència compartida per persones independents proposades pels tres partits: Pere Royo, per Iniciativa, Àngel Aznar, pel PSC, i jo mateix, per ERC, tot i que al maig del mateix any em reincorporaria al PSC, després de 15 anys de separació.

El Col·lectiu va treballar al llarg de

tot l'any següent amb la perspectiva de les eleccions municipals. A principi de 1999 ERC es va desvincular del procés i decidí presentar-s'hi per separat. El mes d'abril se signava el pacte entre PSC i Iniciativa per a córrer conjuntament a les eleccions, i el dia 20 es feia pública la candidatura conjunta amb Joan Sabaté (ICV) com a cap de llista i Paco Juan (PSC) com a segon.

A les eleccions del 13 de juny es produí un empat a 7 regidors entre la llista PSC-ICV i la de CiU, tot i que, estots últims, amb dos centenars més de vots i dos punts percentuals més, la qual cosa suposava que, en cas de no produir-se pactes automàticament, continuaria com a alcalde el convergent Mariano Curto. El tercer en resultats fou el PP, amb 6 regidors, mentre que ERC es quedà amb un sol regidor (Lluís Martín Santos). La coincidència entre els dos partits de disciplina espanyola per a desbancar Convergència per sobre de tot i l'interès de Joan Sabaté per as-

L'Ajuntament de Tortosa de 1999 resultat del pacte entre ICV, el PSC i el PP amb Sabaté d'alcalde i Franquet de primer tinent d'alcalde

solir l'alcaldia a qualsevol preu, considerant que ja havia governat amb Convergència com a primer tinent d'alcalde de Beguer, feren possible el pacte, i l'elegiren alcalde amb 13 vots.

El 19 de juliol es constituí el cartipàs municipal; de l'equip de Govern dos procedien d'ICV (l'alcalde i José Martín), dos del PSC (Josep Borrell i Paco Juan) i quatre del PP (Josep Maria Franquet, Joaquim Fabra, Ramon Cardús i Gaspar Ricart). Poc després, es completaria el procés d'atansament de l'executiva local d'ICV al PSC, que culminaria el març de 2000, quan es passaren al PSC, a

més de trametre cartes d'afiliació a tots els dirigents del seu partit a la comarca del Baix Ebre perquè fessen el mateix. Indignada ICV, acusava Sabaté de trànsfuga i li demanava que deixés l'alcaldia de Tortosa. El mateix mes, però, Sabaté era elegit Senador a les llistes del seu nou partit i començava una carrera política que duraria molts anys. Iniciativa, amb Pepe Ramos com a màxim responsable, quedà desmantellada a Tortosa, mentre que el PSC acabaria controlant del tot l'Ajuntament, fins que el 2007 tornà Convergència al Govern local, encapçalada per Ferran Bel com a alcalde. ■